



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Kraków, dnia 4 lutego 2013 r.

Poz. 1131

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WN-II.4131.1.4.2013

Wojewody Małopolskiego

z dnia 1 lutego 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591; zm. Dz. U. z 2002 r., Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r., Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r., Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r., Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 r., Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218; z 2008 r., Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r., Nr 52 poz. 420 i Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28 poz. 142 i 146, Nr 106, poz. 675, Nr 40, poz. 230, z 2011 r. Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 21, poz. 113, Nr 217, poz. 1281; Nr 149, poz. 887, z 2012, poz. 567) **stwierdzam nieważność uchwały** Nr XXXVII/229/2012 Rady Miasta Limanowa z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz zintegrowanego węzła przesiadkowego udostępnionego dla wszystkich operatorów i przewoźników na terenie Miasta Limanowa **w zakresie § 2 ust. 2**

UZASADNIENIE

W dniu 19 grudnia 2012 r. Rada Miasta Limanowa podjęła uchwałę Nr XXXVII/229/2012 Rady Miasta Limanowa z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz zintegrowanego węzła przesiadkowego udostępnionego dla wszystkich operatorów i przewoźników na terenie Miasta Limanowa. Jako podstawy prawne przedmiotowej uchwały przywołano: art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 3, 6, 7 i ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011 r., Nr 5, poz. 13, z późn. zm.).

Pismem z dnia 23 stycznia 2012 r., znak: WN-II.4100.34.2013 organ nadzoru poinformował Radę Miasta Limanowa o wszczęciu postępowania nadzorczego odnośnie ww. uchwały.

W toku dokonywania wstępnej oceny rzeczowej uchwały, organ nadzoru ustalił, iż uchwała w zakresie § 2 ust. 2 narusza obowiązujący porządek prawny, tj. normę wyrażoną w art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

Wskazany powyżej § 2 ust. 2 przedmiotowej uchwały stanowi, iż: „Wszystkie linie komunikacyjne przebiegające przez miasto mają obowiązek uwzględniać w swoich przebiegach zintegrowany węzeł przesiadkowy określony w ust. 1”. Powyższy zapis w ocenie organu nadzoru nakłada na przewoźników obowiązek, który nie znajduje podstaw prawnych do jego ustanowienia w drodze aktu prawa miejscowego, w żadnym przepisie wyższej rangi. W związku z tym, można przyjąć, iż zapis § 2 ust. 2 przedmiotowej uchwały został podjęty z przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie drogowym, która przyznaje radzie gminy kompetencje do określenia przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, czyli określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad

korzystania z tych obiektów. Powyżej przytoczony przepis nie przyznaje kompetencji do ustalania przebiegu linii komunikacyjnych, a zwłaszcza obowiązku uwzględnienia we wszystkich liniach komunikacyjnych przebiegających przez miasto zintegrowanego węzła przesiadkowego zlokalizowanego na terenie obiektu dworcowego.

W odpowiedzi na wyżej przywołane wystąpienie organu nadzoru, Burmistrz Miasta Limanowa pismem z dnia 29.01.2013 r. znak: ZP 7342.102.2013 wyjaśnił, iż nie zgadza się z argumentacją zawartą w wystąpieniu Wojewody Małopolskiego. Stosownie do ww. wyjaśnień, cyt: „Ustawa o publicznym transporcie zbiorowym daje gminie jako jednostce samorządu terytorialnego prawo do współuczestniczenia w procesie kształtowania linii komunikacyjnych przebiegających przez Miasto Limanowa. Przepisy ww. ustawy pozwalają określić jednostce samorządu terytorialnego dworce udostępnione dla operatorów i przewoźników. Zgodnie z definicją ustawy przez dworzec należy rozumieć miejsce przeznaczone do odprawy pasażerów, w którym znajdują się w szczególności: przystanki komunikacyjne, punkt sprzedaży biletów oraz punkt informacji dla podróżnych (art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy), zaś przystanek komunikacyjny to miejsce przeznaczone do wsiadania i wysiadania pasażerów (art. 4 ust. 1 pkt 13). Ustawa definiuje także pojęcie linii komunikacyjnej, jest to połączenie komunikacyjne na sieci dróg publicznych wraz z oznaczonymi miejscami do wsiadania i wysiadania pasażerów na liniach komunikacyjnych, po których odbywa się publiczny transport zbiorowy.” Dalej w swoich wyjaśnieniach Burmistrz podniósł, iż: „Skoro zatem linia komunikacyjna ma obowiązkowo zawierać oznaczone miejsca wsiadania i wysiadania, to tym samym można określić tylko takie miejsce jako obligatoryjny element linii komunikacyjnej. Pośrednio potwierdza to także przepis art. 30 ust. 3 ustawy, gdzie wprost wskazano, iż zgłoszenie przewozu osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego winno zawierać proponowany rozkład jazdy zawierający przystanki komunikacyjne lub dworce wskazane w uchwale, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy. Tym samym skoro uchwałą rady określono przystanki i dworzec, w szczególności jako zintegrowany węzeł przesiadkowy, to tym samym każdy z przedsiębiorców prowadzący przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma obowiązek w ramach linii komunikacyjnej, na której ma odbywać się przewóz, dworzec ten uwzględnić.” W związku z powyższym w opinii Burmistrza Limanowej, „postanowienie § 2 ust. 2 przedmiotowej uchwały winno być zatem odczytywane w kontekście zapisów art. 30-32 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.”

Z powyżej przytoczoną argumentacją organ nadzoru nie może się zgodzić.

Stwierdzić należy, iż na podstawie delegacji wynikającej z ustawy o publicznym transporcie drogowym, zawartej w art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie drogowym rada gminy posiada kompetencje do określenia przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6 ustawy, czyli określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów. Powyżej przytoczony przepis nie przyznaje kompetencji do ustalania przebiegu linii komunikacyjnych, a zwłaszcza narzucania przewoźnikom obliwu uwzględniania w przebiegu wszystkich linii komunikacyjnych zintegrowanego węzła przesiadkowego zlokalizowanego na terenie obiektu dworcowego. Należy zauważyć, że interpretacja jaką zaprezentował Burmistrz nie znajduje oparcia w powszechnie obowiązujących przepisach prawa. Kompetencja do określenia przystanków i dworców nie jest równoznaczna z określeniem przebiegu linii komunikacyjnych.

Zauważyć należy, że stosownie do brzmienia art. 30 i nn. ustawy o publicznym transporcie drogowym:

„Art. 30 ust. 1. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do organizatora właściwego ze względu na obszar lub zasięg przewozów i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu, z zastrzeżeniem art. 31.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, a w przypadku osoby prawnej nazwę i siedzibę przedsiębiorcy, numer identyfikacji statystycznej (REGON) oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

2) określenie proponowanej linii komunikacyjnej, na której ma odbywać się przewóz, oraz długości tej linii w kilometrach;

3) wskazanie zamierzonego okresu wykonywania przewozu.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) proponowany rozkład jazdy zawierający przystanki komunikacyjne lub dworce:

a) o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 7,

b) wskazane w uchwale, o której mowa w art. 15 ust. 2;

2) informację o środkach transportu, którymi przedsiębiorca zamierza wykonywać przewóz;

3) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych położonych w granicach administracyjnych miast i dworców dokonane z ich właścicielami lub zarządzającymi;

4) kserokopię dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób, odpowiednio do rodzaju przewozu, zgodnie z art. 6;

5) odpis z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej.

Art. 31. W transporcie kolejowym przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej może być wykonywany przez przedsiębiorcę na podstawie decyzji o przyznaniu otwartego dostępu.

Art. 32. 1. Przed dokonaniem zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1, przedsiębiorca powinien uzgodnić zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych położonych w granicach administracyjnych miast i dworców z właścicielem tych obiektów lub ich zarządzającym.

2. Do wniosku o uzgodnienie zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza w szczególności proponowany rozkład jazdy oraz schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi.

3. Właściciel przystanku komunikacyjnego położonego w granicach administracyjnych miast lub dworca albo zarządzający tymi obiektami, uzgadnia zasady korzystania z tych obiektów w przypadku, gdy proponowany rozkład jazdy:

1) zawiera przystanki komunikacyjne lub dworce:

a) o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 7,

b) wskazane w uchwale, o której mowa w art. 15 ust. 2;

2) nie ograniczy przepustowości przystanków komunikacyjnych lub dworców;

3) nie spowoduje zagrożenia dla organizacji lub bezpieczeństwa ruchu.

4. Po uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozu przewoźnik jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia uzgodnienia zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców, przekazać właścicielowi przystanku komunikacyjnego lub dworca, lub zarządzającemu tymi obiektami, kserokopię potwierdzenia.

5. W przypadku nieprzekazania kserokopii potwierdzenia zgłoszenia przewozu w terminie, o którym mowa w ust. 4, uzgodnienie traci ważność.

6. Po uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozów, obejmującego przystanki położone poza granicami administracyjnymi miast, przewoźnik jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwe gminy, na obszarze których położone są przystanki, o uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozu i przed rozpoczęciem przewozów doręczyć rozkład jazdy oraz schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi, a następnie informować o dokonywanych zmianach.

Art. 33. Organizator odmawia wydania, w drodze decyzji administracyjnej, potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jeżeli zaistnieją okoliczności, o których mowa w art. 35 ust. 5.

Art. 34. 1. Jeżeli nie zachodzą przesłanki do odmowy wydania potwierdzenia zgłoszenia przewozu, organizator, na podstawie danych i informacji, o których mowa w art. 30 ust. 2 i 3, w terminie 30 dni od dnia dokonania zgłoszenia, wydaje przedsiębiorcy, w drodze decyzji administracyjnej, potwierdzenie zgłoszenia przewozu oraz wypis z tego potwierdzenia, o ile jest wymagany.

2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony o 30 dni.

3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby (miejsca zamieszkania) i adresu;

2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;

3) określenie rodzaju i zakresu wykonywanych przewozów;

4) określenie rodzaju i liczby środków transportu;

5) określenie przebiegu linii komunikacyjnej”

Z powyższego wynika, że to przedsiębiorca, po wcześniejszym uzgodnieniu, przedstawia proponowany rozkład jazdy, schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi – które zgodnie ze swoją kompetencją określa rada gminy. W związku z powyższym niczym nie jest uzasadnione ograniczanie działalności przewoźników, poprzez narzucanie im w drodze aktu prawa miejscowego konieczności uwzględniania we wszystkich liniach komunikacyjnych przebiegających przez miasto zintegrowanego węzła przesiadkowego. Nie podzielono w związku z powyższym argumentacji jaką przedstawił Burmistrz Miasta Limanowa, wywodzący, iż upoważnienie dla regulacji § 2 ust. 2 przedmiotowej uchwały odnaleźć można w unormowaniach art. 30-32 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

Stosownie do treści normy ujętej w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały. Nadzór nad działalnością gminną sprawowany jest wyłącznie na podstawie kryterium zgodności z prawem (art. 85 ustawy o samorządzie gminnym).

Z uwagi na powyższe organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie, kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały, w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego stosownie do postanowień art. 13 pkt 8a) ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.).

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Winno się ją wnieść za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Małopolskiego

Zastępca Dyrektora
Wydziału Prawnego i Nadzoru

Radca Prawny
Artur Słowik